

PARLAMENTUL
ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

NR. 1954B/6.XI.2018

Parlamentul României Camera Deputatilor

Interpelare

Către: Doamna Lia Olguța Vasilescu
Ministrul Muncii și Justiției Sociale

De la: Deputat Oana-Mioara Bîzgan-Gayral
Deputat în Circumscripția electorală nr. 42 București

Obiectul interpelării: Cazuri de abuz sau de neglijare a minorilor

Stimată doamnă Ministru,

La nivelul societății românești persistă un flagel care este dificil de înlăturat fără o implicare și cooperare constantă a tuturor actorilor. Este vorba despre abuzul asupra copiilor. Dincolo de organele abilitate în domeniu, a căror misiune constă în promovarea și asigurarea respectării drepturilor copiilor, fiecare cetățean are datoria morală, dar și legală să împiedice exercitarea unui abuz asupra minorului, mai ales când se află într-o relație directă cu acesta. Aici este cazul profesorilor, medicilor, asistenților sociali, precum și a altor categorii profesionale a căror activitate presupune interacțiunea cu minorii.

Cadrul legal pentru ocrotirea copiilor față de abuzuri și neglijență este asigurat prin *Legea Nr.272 din 21 iunie 2004, republicată, privind protecția și promovarea drepturilor copiilor*. În temeiul acestei norme juridice, interesul superior al minorului primează atât în relațiile de familie, cât și în raporturile ce izvorăsc între copii și alți „reprezentanți legali sau

persoane cărora aceștia le-au fost plasați în mod legal”. Astfel, conform art. 96 din prezenta lege, „orice persoană care, prin natura profesiei sau ocupației sale, lucrează direct cu un copil și are suspiciuni în legătură cu existența unei situații de abuz sau de neglijare a acestuia este obligată să sesizeze serviciul public de asistență socială sau direcția generală de asistență socială și protecția copilului în a cărei rază teritorială a fost identificat cazul respectiv.”

De asemenea, în baza art. 111 al aceleiași legi, Ministrul Muncii și Justiției Sociale deține competențe de monitorizare, coordonare și control în ceea ce privește activitățile derulate de instituțiile și serviciile cu atribuții în protecția copilului, de tipul ANPDCA, DGASPC sau SPAS, după cum urmează: ”Monitorizarea respectării principiilor și drepturilor stabilite de prezenta lege și de Convenția Organizației Națiunilor Unite cu privire la drepturile copilului, ratificată prin Legea nr. 18/1990, republicată, cu modificările ulterioare, precum și coordonarea și controlul activității de protecție și promovare a drepturilor copilului se realizează de către Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice.”

Având în vedere cele menționate mai sus, vă solicit, stimată doamnă Ministru, să îmi răspundeți la următoarele întrebări:

- Câte sesizări conform art. 96 din Legea Nr.272 din 21 iunie 2004, republicată, *privind protecția și promovarea drepturilor copiilor*, au fost adresate serviciilor publice de asistență socială sau direcțiilor generale de asistență socială și protecția copilului, în perioada 2017-2018, defalcat pe ani și pe județe? Câte dintre ele au fost soluționate și sub ce formă?
- Câte dintre aceste sesizări s-au probat cu înregistrarea unui abuz, fie el fizic, emoțional, psihologic, sexual sau economic, dezagregat pe ani, sexul și vârsta victimei, respectiv tip de abuz?
- Câte dintre aceste abuzuri au fost deferite instanței și sub ce formă?

Solicite răspuns în scris,

Vă mulțumesc,

Deputat Oana-Mioara Bîzgan-Gayral
Circumscripția electorală nr.42 București

